

Echo z Konwencji - Ciemnoszyje

Ciemnoszyje, pow. Grajewo

Drodzy w Panu Bracia i Siostry! Pokój Boży i radość z Prawdy niechaj napełnia serca Wasze na każdy dzień, przez drogiego nam Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

Z przyjemnością pragniemy podzielić się z Wami błogosławieństwami, jakich doznaliśmy z łaski Ojca Niebieskiego na trzydniowej uczcie duchowej, która odbyła się w Ciemnoszyjach w dniach 1-3 listopada 63 r.

Bracia i Siostry zjechali się ze wszystkich stron Polski, a był jeden cel – by posilić się duchowo. I Pan nie zawiodł ich nadziei, bo zostali obficie ubłogosławieni.

Siedmiu braci służyło wykładami, a wszystkie one zmierzały do budowania w wierze i zachęty do świętobliwego życia, bez którego żaden nie ogląda Pana (Hebr. 12:14).

W drugim dniu było urządzone zebranie, na którym podano kilka pytań dla wspólnego badania – „Sprawdzanie umysłu i serca” (Hebr. 12:3). Cel tych pytań był, by pobudzić Braci i Siostry do zastanowienia się, czy będąc w Prawdzie czynimy postępy czy też wracamy się do rzeczy, któreśmy przy poznaniu Prawdy porzucili.

Dla pożytku Braci i Sióstr podajemy w skrócie te pytania, jakie zostały na tej uczcie rozważone i odpowiedzi na nie.

I. Część dotyczy naszego umysłu

1. Pyt. Jaką działalność w życiu chrześcijanina sprawuje nasz umysł? Efezj. 4:23; Rzym. 12:2; Kol. 1:21.

Odp. Umysł chrześcijanina od początku jego drogi w Prawdzie do końca życia ma zadanie rozeznawania prawdy od błędu. A więc przez umysł poznajemy prawdę (Jan 8:32), dlatego dla chrześcijanina jest ważne, by strzec umysłu swego, by nie został zaćmiony błędem (Efezj. 4:17-18). Umysłem można błędzić i mniemać, że się dobrze wierzy i czyni. Rzym. 10:2; Jan 16:2.

2. Pyt. Jaka jest różnica w działalności między umysłem i sercem?

Odp. Działalność serca w odróżnieniu od działalności umysłu polega na tym, że sercem się nie myśli, lecz sercem się czuje, bo wszelka działalność pod względem moralnym jest świadoma sercu.

Przykład: O człowieku niemilosierdnym mówi się, że jest

bez serca, czyli bez uczuć. Psalm 51:12.

3. Pyt. Wobec naszej niedoskonałości, na jakie niebezpieczeństwo narażony jest umysł poświęconych?

Odp. Umysł nasz narażony jest na zwiedzenie. Pan Jezus w Ew. Mat. 24:4 mówi: „Patrzcie, aby was kto nie zwiódł”. Zob. 2 Kor. 11:3.

4. Pyt. Wobec tego, jaka jest rada Pisma Św., ażeby uniknąć tego niebezpieczeństwa?

Odp. Należy się modlić i czuwać – Mar. 14:38, doświadczać duchów, czy z Boga są (1 Jana 4:1). Następnie, jeżeli ktoś z poświęconych to, co kiedyś burzył (fałszywe nauki), a teraz buduje, to znaczy, że błędzi umysłem (Gal. 2:18).

5. Pyt. Jak Pan Bóg patrzy na błędzenie umysłem świata i poświęconych?

Odp. Błędzenie umysłem świata jest po części przez Boga usprawiedliwione ze względu na to, że świat jest zaślepiiony przez boga tego świata Szatana (2 Kor. 4:4). Zaś poświęconym dane jest znać tajemnice Boże (Mar. 4:11). Więc są więcej odpowiedzialni.

6. Pyt. Czy błędzenie umysłem może doprowadzić do wtórej śmierci i w jakim wypadku?

Odp. Błędzenie umysłem może doprowadzić do wtórej śmierci przez odrzucenie okupu Pana Jezusa jako ofiary za grzechy. Przyp. Sal. 21:16; 18:21; 1 Jana 5:16.

II. Część dotyczy naszego serca

1. Pyt. Jaka jest różnica między błędzeniem umysłem a błędzeniem sercem w rzeczach wiary? Hebr. 3:10; 1 Jana 3:19-21.

Odp. Błędzenie umysłem może być takie, że ten, co błędzi, jest przekonany, że dobrze wierzy i fakty pokazują, że miliony ludzi wierzy w różne błędy i są przekonani, że dobrze wierzą, a nawet mają wielką gorliwość, lecz nie według znajomości Prawdy (2 Kor. 8:3). Natomiast błędzenie sercem jest do pewnego stopnia świadome, bo sercem czuje się, że się źle robi (Hebr. 3:10).

2. Pyt. Jakie uczynki należą do tych, co błędzą sercem?

Odp. Uczynki te wylicza ap. Paweł w Liście do Gal. 5:19-21.

3. Pyt. Jak i kiedy moglibyśmy częściowo usprawiedli-

wić pewne błędzenie sercem? Gal. 6:1-2.

Odp. Jeżeli ktoś nierozmyślnie uczyni pewne upadki i szczerze za nie żałuje, więc te mogą być usprawiedliwione (Mat. 18:21-22).

4. Pyt. Jakich uczynków ciała nie można usprawiedliwić i kłaść na karb słabości ciała?

Odp. Rozmyślne uczynki ciała, jak obmowy, posądzania, cudzołóstwa, pijaństwa. Tego nie można kłaść na karb słabości ciała. 1 Kor. 5:9-11; Hebr. 10:26-27; Jak. 1:14-16.

5. Pyt. Jak sobie wytłumaczyć, że ktoś z poświęconych chodzi na nabożeństwa, słucha tyłu wykładów, bierze czynny udział w badaniach Słowa Bożego i mimo to żyje zupełnie po „pogańsku” (Rzym. 2:17-24)?

Odp. Tego sobie inaczej nie można wytłumaczyć jak tylko tym, że ktoś taki sobie lekceważy rozkazania Pańskie i naśmiewa się z Boga przez swe uczynki (Mal. 3:8-9; Judy 12:14).

6. Pyt. Czy jest jakieś lekarstwo na taką martwość, by takich ożywić do świętobliwego życia?

Odp. Jedynym lekarstwem na takie bezbożne życie są rady Boże podane w Słowie Bożym. Jeżeli te komuś nie pomogą, to nie ma innego lekarstwa. Bo choć Pan Bóg

wszystko może uczynić, to jednak bez woli człowieka nie może go zbawić. Przyp. 21:16; Obj. 22:11.

7. Pyt. Jakie są przyczyny stygnięcia w Prawdzie?

Odp. Miłość do rzeczy światowych, brak wiary, rozerwania oraz zły przykład życia, itp.

8. Pyt. Jeżeli mniemasz się być chrześcijaninem, to kiedy w życiu możesz sercem i umysłem odczuć, że czujesz się być szczęśliwy?

Odp. Chrześcijanin może się czuć szczęśliwy, jeżeli każdy dzień przeżyje zgodnie z wolą Bożą (Psalm 16:11; Psalm 15). Rozważając tak piękne rzeczy możemy powiedzieć, że szybko nam przeminęły te trzy dni uczt duchowej. Szybko też mijają dni naszego życia.

Przed zakończeniem wyrażono też życzenie, aby chrześcijańskie pozdrowienia i wyrazy bratniej miłości przesłać wszystkim braciom i siostram, gdziekolwiek się znajdują przez łamy naszego pisma „Na Straży”, życząc wszystkim obfitych błogosławieństw Bożych.

Za uczestników konwencji

br. JyW.

R-
„Straż”